

LỢI ÍCH KHI NIỆM PHẬT

TẬP 2

Người giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: ngày 23 tháng 06 năm 2003

Giảng tại: Học Viện Tịnh Tông Úc Châu

Cẩn dịch: Vọng Tây cư sĩ

Biên tập: Phật tử Diệu Hiền

Chỗ này rất quan trọng, chúng ta phải buông bỏ thân tâm thế giới, tức là buông bỏ vọng tưởng, buông bỏ phân biệt, buông bỏ chấp trước thì chúng ta liền có thể tương thông với chư Phật Bồ Tát, liền có thể đột phá giới hạn. Ngày nay chúng ta học Phật không thể đột phá là do nguyên nhân gì vậy? Bạn vẫn chưa buông bỏ. Cho nên lỗi lầm này chính ở chúng ta, không phải ở nơi Phật cũng không phải ở trong kinh điển, mà là ở chính mình. Chính mình không thật tin, còn có hoài nghi, còn có vọng tưởng, còn có chấp trước, vậy thì không còn cách gì, chư Phật Như Lai có ở ngay trước mặt bạn cũng không thể giúp được, đó là việc của chính bạn. Cho nên đến thế giới Cực Lạc, việc tốt là tuổi thọ vô lượng, phước báo vô lượng. Vô lượng trí, vô lượng giác của Ngài là cách nói thông thường, trên kinh giảng là vô lượng quang, vô lượng thọ. Cái ý này trên kinh rất hay. Vô lượng quang, quang là quang minh biến chiếu, đại biểu không gian. Vô lượng thọ, thọ là đại biểu thời gian. Tất cả vô lượng trong vô lượng thời không thảy đều đầy đủ không khiếm khuyết chút nào, cho nên nói “Phật thị môn trung hữu cầu tất ứng”. Vì sao có thể có cầu tất có ứng? Bởi vì tất cả đều là trong tự tánh của bạn vốn sẵn đầy đủ. Trong tự tánh của bạn vốn sẵn đầy đủ vô lượng trí tuệ nên trí tuệ này liền hiện tiền, vô lượng tài nghệ, đức năng đều hiện tiền, vô lượng tướng hảo chính là phước báo vô lượng đều hiện tiền.

Hiện tại người thế gian này, hôm qua tôi ở Tuyết Lê cũng nói đến vấn đề này, người thế gian mong cầu cũng không ngoài ba việc là của cải, trí tuệ và khỏe mạnh sống lâu, ba thứ này ở thế giới Tây Phương Cực Lạc là đầy đủ cả. Thế giới Tây Phương của cải vô lượng. Các vị xem, Thích Ca Mâu Ni Phật ở trên kinh điển giới thiệu cho chúng ta hoàn cảnh của thế giới Tây Phương Cực Lạc, đại địa của thế giới Tây Phương Cực Lạc không phải là đất, mà là Lưu Ly. Lưu Ly là thứ gì vậy? Người thế gian này chúng ta gọi là Phi Thúy tức ngọc màu xanh. Thứ này thông thường giá trị rất cao. Đại địa của thế giới Tây Phương là Phi Thúy, cho nên Phi Thúy ở thế giới Tây Phương Cực Lạc thì không đáng một đồng, vì sao vậy? Cũng giống như đất của chúng ta ở đây vậy, ở đây chúng ta đeo một chiếc

nhẫn Phi Thúy rất cao quý, đến bên đó lại là đất mà đeo ở trên tay thì chẳng phải là trò cười hay sao?

Người chúng ta quý trọng vàng ròng đến dường nào! Còn ở thế giới Tây Phương Cực Lạc vàng ròng là để làm gì vậy? Cũng giống như xi măng vậy, đem đi làm đường, vàng ròng làm đất dùng để đắp đường đi. Bạn xem, đất là Phi Thúy, đường đi đắp bằng vàng ròng, bạn không cần nói thứ khác, bạn nói xem bên đó giàu có bao nhiêu! Phú ông tài sản ỨC VẠN ở thế gian này của chúng ta, đến thế giới Tây Phương Cực Lạc là bần cùng hết chỗ, không có tiền. Thế giới Tây Phương bạn thấy nhà ở của ta đều là bảy thứ báu tạo thành, vật liệu xây dựng là bảy báu, kim ngân, lưu ly, xa cừ, mã não, không phải là xi măng sắt thép chúng ta ở đây, không phải thứ này, bạn nghĩ xem đầy đủ đến dường nào! Cơm áo đi đứng đều tự nhiên, bạn muốn ăn bất cứ thứ gì, ý niệm vừa khởi, những thứ mà bạn cần ăn đã bày đầy trên bàn. Vào thời xưa Hoàng đế Trung Quốc chúng ta ăn cơm là một trăm món ăn, cho dù là ông ăn mấy món nhưng mỗi lần dọn cơm nhất định là một trăm món ăn. Đến thế giới Tây Phương Cực Lạc còn dư dả hơn so với làm Hoàng Đế. Hoàng Đế mới có một trăm món, bạn đến nơi đó, bạn muốn một ngàn món, muốn một vạn món, ý niệm vừa khởi đều bày ra ở trước mặt, Hoàng Đế làm sao có thể so sánh được với bạn! Sau khi ăn xong, không cần rửa thì lập tức không còn gì hết, cũng không cần phải đi rửa chén, cũng không cần phải đi thu dọn bát đĩa, nó đều biến hết, trở về cái không, cho nên thế giới đó chính là ngày nay khoa học gia chúng ta gọi là chuyển biến của năng lượng và vật chất. Hiện tại khoa học gia biết được, đích thực là có cái lý luận này, thế nhưng không làm được. Thế giới Tây Phương Cực Lạc đã làm được rồi, khi cần dùng đến thì làm cho năng lượng biến thành vật chất, chính mình tận tình hưởng thụ, khi không dùng nữa thì vật chất này lại quay trở về lại năng lượng, không còn thứ gì hết, được đại tự tại.

Phòng ốc nơi bạn ở, muốn ở trên mặt đất thì phòng ốc liền hạ xuống mặt đất, muốn ở trên hư không thì nó liền nâng lên, liền ở ngay trong hư không, muốn đến các cõi nước phương khác cũng không cần phải ngồi phi cơ, nhà ở của bạn cũng biết bay, chính là công cụ phi hành của bạn. Tùy tâm sở dục, tướng hảo quang minh, không chỉ 32 tướng tốt 80 vẻ đẹp. 32 tướng tốt 80 vẻ đẹp ở thế gian này chúng ta là quý tướng, các vị xem cái tướng đó là quý tướng. Nhưng ở trên kinh Phật nói với chúng ta, người thế giới Tây Phương Cực Lạc có vô lượng tướng, tướng có vô lượng vẻ đẹp. Trên kinh các vị xem thấy Thích Ca Mâu Ni Phật làm một thí dụ, không những người thế gian chúng ta không có, không thể so sánh, Đại Phạm Thiên Vương, Ma Hê Thủ La Thiên Vương, những tướng phú quý đó,

nếu đứng cùng với người hạ phẩm hạ sanh của thế giới Tây Phương Cực Lạc thì họ giống như người xin ăn vậy, không thể so sánh. Không có thứ nào là không vừa lòng như ý. Lợi ích của niệm Phật, lợi ích của vãng sanh, nếu bạn hỏi vãng sanh, vãng sanh có thật hay không? Là thật! Một chút cũng không giả. Ngay trong một đời này của tôi chính mắt nhìn thấy đứng vãng sanh, ngồi vãng sanh, tôi xem thấy mười mấy người, nếu nghe nói thì không biết là đến bao nhiêu. Lần gần đây nhất, vẫn chưa đến hai năm, lão cư sĩ Trần Quang Biệt của Cư Sĩ Lâm Singapore, đó là lão hội trưởng, bạn thấy ông vãng sanh, đó là chúng ta chính mắt nhìn thấy. Học sinh chúng ta đều đi trợ niệm giúp cho ông. Lão cư sĩ tuổi tác lớn rồi, đã hơn 80 tuổi, những năm cuối bị bệnh sức khỏe không tốt. Thực tế mà nói, bị bệnh rồi ông mới chân thật học Phật, khi ông chưa bị bệnh thì ông chưa thật học Phật. Ông là người làm ngân hàng, mỗi ngày công việc đều rất bận, căn bản là không có thời gian đọc kinh, cũng không có thời gian nghe kinh. Bị bệnh rồi không còn cách gì, ở trong nhà dưỡng bệnh, mỗi ngày nằm trên giường buồn bã. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên đem băng đĩa giảng kinh của chúng ta đến tặng cho ông, ông xem mỗi ngày, càng xem càng hoan hỉ. Mỗi ngày ông xem 8 giờ đồng hồ, lúc nào không xem thì ông niệm A Di Đà Phật. Hai năm là thời gian không dài, hai năm thì ông liền thành tựu.

Có một hôm ông nói với cư sĩ Lý Mộc Nguyên là ông muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Cư sĩ Lý Mộc Nguyên nói với ông là không được, hiện tại ông không thể đi, hiện tại Cư Sĩ Lâm tất cả đều chưa yên ổn, chỉ cần ông sống ở thế gian thì sức ảnh hưởng của ông vẫn còn, nên hy vọng ông quan tâm. Ông nói được rồi, vậy tôi sẽ đợi thêm hai năm nữa. Khi hai năm này đến, nhiệm kỳ sau cùng, Cư Sĩ Lâm cử hành tuyển cử, đổi nhiệm, ông ngồi xe đẩy đến tham gia, ngày hôm đó tôi cũng có mặt, đó là lần sau cùng ông đến Cư Sĩ Lâm. Sau khi trở về, tôi nghe người trong nhà ông nói, có một hôm ông viết ở lề ngoài của tờ báo ngày mùng 7 tháng 8, ông đã viết mười mấy lần mùng 7 tháng 8, người trong nhà cũng không có người nào dám hỏi, cũng không biết đó là chuyện gì. Mùng 7 tháng 8 hôm đó ông vãng sanh. Ngày ông viết ra ngày ông vãng sanh cách ngày ông vãng sanh ba tháng, ông đã biết trước ngày ông vãng sanh ba tháng. Thời gian ngày tháng tường tận như vậy, mùng 7 tháng 8, ông đã viết mười mấy lần mùng 7 tháng 8, dự biết giờ đi. Từ lúc ông bị bệnh bắt đầu nghe kinh niệm Phật đến lúc ông vãng sanh, thời gian cũng gần bốn năm.

Bạn thấy sau khi ông đi rồi, Cư Sĩ Lâm Singapore xuất hiện một việc kỳ quái. Có một hôm, cư sĩ Đỗ Mỹ Quyên, trước đây tôi không quen biết cô, sau khi sự việc này xảy ra, cư sĩ Đỗ đến tìm tôi, xảy ra sự việc gì vậy? Oan gia trái chủ

của cư sĩ Trần Quang Biệt, rất nhiều người, đó không phải là người sống mà là hồn quỷ, đi đến Cư Sĩ Lâm. Những oan gia trái chủ này vốn là ở ngay trong nhà của Trần Quang Biệt, thế nhưng mỗi ngày Trần Quang Biệt nghe kinh niệm Phật, nên họ không dám đụng đến ông, nghe kinh niệm Phật có thần hộ pháp, cho nên oan gia trái chủ tuy là vây quanh ở bên cạnh nhưng không dám động đến ông. Khi xem thấy ông vắng sanh rồi, những oan gia trái chủ này đều cảm động, cho nên họ đi theo các pháp sư (mỗi ngày chúng ta đều phải pháp sư đi trợ niệm, bốn người một nhóm luân phiên đi), những oan gia trái chủ này đi theo pháp sư đến Cư Sĩ Lâm. Họ nói thần hộ pháp của Cư Sĩ Lâm không hề chướng ngại họ, họ nói chúng tôi đến Cư Sĩ Lâm tuyệt đối sẽ không gây phiền phức, chúng tôi không dám gây phiền phức, chúng tôi đến cầu xin quy y. Họ nói, chúng tôi xem thấy lão cư sĩ Trần Quang Biệt vắng sanh, chúng tôi đều rất là hoan hỉ nên đến cầu quy y. Vào lúc đó tôi đang ở HongKong, dường như là sư Toàn gọi điện thoại cho tôi, nói là hồn quỷ muốn quy y, tôi nói với ông phải mau quy y giúp cho họ. Sau khi quy y rồi, họ muốn nghe kinh, pháp sư của Cư Sĩ Lâm liền nói với họ, lầu 4 là niệm Phật đường, lầu 5 là giảng đường, mỗi ngày đều có pháp sư ở nơi đó giảng kinh, các vị đều có thể đến nơi đó nghe kinh. Họ nói ánh sáng của giảng đường lầu 5 quá mạnh, họ không chịu nổi. Sau đó mấy lần thương lượng thì chúng tôi mở ra lầu 1 và lầu 2 để máy truyền hình cho họ xem. Họ yêu cầu nghe kinh Địa Tạng, cho nên 24 giờ mở băng đĩa kinh Địa Tạng cúng dường quỷ thần. Quỷ thần thích nghe nhất là kinh Địa Tạng và kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, họ thích nhất là hai bộ kinh này. Sau khi nghe xong rồi thì họ liền ra đi. Đã xảy ra một việc như vậy.

Qua mấy ngày sau, đại khái dường như là hơn một tuần lễ, cô Đỗ Mỹ Quyên đến tìm tôi, đem tình hình quỷ thần nhập thân nói với tôi. Cô nói ngay lúc đó cô bị hôn mê, sau khi hôn mê thì cô không hề biết gì hết. Sau khi tỉnh lại, người khác nói cho cô nghe là cô đã nói hơn một giờ đồng hồ, nhưng chính cô một câu cũng đều không biết. Người trong nhà cô không hề tin, nhất là em trai cô, anh ấy nói việc này nhất định là không đáng tin, kết quả em trai của cô hôm đó, nghe nói bị tám con quỷ vật ra và cho một trận, họ còn kéo anh ấy đến rãnh nước bên cạnh đường lộ làm anh bị trọng thương, kết quả là phải nhờ xe cứu thương đưa anh vào phòng cấp cứu. Anh báo cảnh sát, anh nói anh bị bảy, tám người đánh bị thương. Kết quả cảnh sát đến điều tra, hỏi những người xung quanh thì họ nói không có, anh ấy tự mình loạng choạng, vấp lên té xuống rồi ngã lăn ra đó, không có người nào đánh anh. Bảy, tám con quỷ đánh anh. Từ đó về sau tin tưởng, người cả nhà đều tin tưởng. Đỗ Mỹ Quyên bị quỷ nhập thân độ được người cả nhà, cho nên sự việc này là thật, một chút cũng không giả.

Ngồi đồng nhập xác tôi cũng đã gặp qua rất nhiều, có rất nhiều là thật, cũng có giả, giả thì rất ít. Thứ giả hoặc mạo nhận họ có mưu đồ, đều có mục đích, vừa nghe vừa thấy thì liền biết được, cho nên phải có năng lực phân biệt, không nên bị những người này phỉnh. Việc này khi chúng ta qua lại với quỷ thần, nhất định phải nên thận trọng, quyết định không nên dễ bị hại. Bạn tỉ mỉ lắng nghe lời của họ nói, họ thị hiện ra cái tướng này rất đáng được tham khảo. Phật sự Tam Thời Hệ Niệm là do thiền sư Trung Phong, đó là người đầu triều nhà Nguyên, Ngài y theo kinh A Di Đà soạn ra một nghi thức. Bộ nghi thức này chuyên dùng để siêu độ vong nhân, chúng ta tu Tịnh Độ dùng nghi thức này thì rất thích hợp. Trong nghi thức này chúng ta tỉ mỉ mà xem, trong đó có tán Phật, có tụng kinh, có niệm chú (chú vãng sanh là niệm chú), có sám hối, có phát nguyện, có hồi hướng, có quy y. Trong đây tổng cộng có 8 phương pháp tu học, rất là hoàn bị, rất thù thắng. Đây cũng chính là khai thị, khai thị rất nhiều, khai thị rất là tinh tú, đối với việc tu học của chúng ta có sự giúp đỡ rất lớn, có sự giúp đỡ không nhỏ. Cho nên khai thị của Ngài, nếu như các vị thường hay tụng, thường hay đọc, tôi tin tưởng đọc lâu rồi thì các vị chính mình có thể ngộ nhập vào cảnh giới này. Vào được cảnh giới đó là lợi ích rất lớn. Hiện tại chúng ta đem Phật sự Tam Thời Hệ Niệm làm thành thời khóa để tụng, mỗi một tuần chúng ta làm một lần, âm dương lưỡng lợi.

Hiện tại trên thế gian này, người khổ, linh hồn cũng rất khổ. Con người chúng ta có tai nạn, cái thế gian này có tai nạn, con người không biết nhưng linh hồn biết. Những năm gần đây, những tin tức này tiết lộ ra từ linh giới, nói đến việc tai nạn của thế gian này rất khiếp sợ. Việc mà họ nói tôi tin tưởng, tôi không chỉ tin tưởng lời của linh quỷ nói lại, mà tôi tin tưởng đạo lý của nhân quả báo ứng mà trên kinh Phật đã nói, tất cả những tai nạn là do ác nghiệp chiêu cảm. Bạn xem thấy hiện tại người ở thế gian này, họ tưởng là những gì? Họ nghĩ là những gì? Họ nói ra là những gì? Họ làm ra là những gì? Bạn tỉ mỉ mà quan sát thì bạn liền biết được. Người xưa nói “nhà làm việc thiện ắt dư thừa việc vui, nhà làm việc ác ắt dư thừa việc xấu”. Hiện tại tất cả xã hội, những chúng sanh này họ làm là những việc gì? Ý niệm ác, tư tưởng ác, lời nói ác, việc làm ác, như vậy làm sao mà không có tai nạn? Vào thời trước người nhận qua giáo dục truyền thống của người xưa, từ nhỏ đã dạy bạn cách làm người thế nào. Giáo dục của Trung Quốc từ Nghiêu Thuấn, việc này trên lịch sử có ghi chép, Nghiêu Thuấn cách ngày nay chúng ta đại khái là 4500 năm. Từ xưa đến khoảng cuối triều nhà Thanh, Trung Quốc dạy là những thứ gì? Dạy về luân lý, dạy về đạo đức, luân lý đạo đức duy trì dân tộc quốc gia này đến 5000 năm. Từ năm dân quốc đến nay mọi người đều mến mộ khoa học phương tây, bỏ mất đi luân lý đạo đức của chính mình, đời sống vật chất dường như có nâng lên cao, mức sống nâng cao, nhưng luân lý đạo đức thì không

còn, xã hội động loạn, lòng người bất an, có thể nêu ra là người nổi tiếng ở đời, có mấy người có cảm giác an toàn? Bao gồm chính chúng ta, bạn đi hỏi xem thử, bạn có cảm giác an toàn hay không? Rất đáng thương.

Hiện tại tương đối tốt hơn một chút là người học Phật. Chân thật học Phật, chân thật đạt được thọ dụng của Phật pháp, tâm địa tương đối thanh tịnh thì có được cảm giác an toàn, vì sao vậy? Biết được thật tướng của các pháp, cũng chính là biết được chân tướng vũ trụ nhân sanh, biết được tất cả chúng sanh không sanh không diệt, chỉ là chuyển biến mà thôi, cho nên gọi là tâm an lý đắc. Đạo lý hiểu được rõ ràng rồi thì tâm liền được an, đạo lý chưa hiểu được rõ ràng thì tâm của họ làm sao có được an định? Ngày nay trong xã hội này, nếu như cầu được thân tâm an ổn thì phải đem đại đạo lý của vũ trụ nhân sanh hiểu cho tường tận, hiểu cho thấu đáo, chân tướng sự thật thông suốt rồi thì tâm của bạn được định, tâm của bạn được an, bạn cũng biết được phải sống ra sao, làm việc thế nào, làm thế nào đối nhân xử thế tiếp vật. Khai thị trong Tam Thời Hệ Niệm quá tinh tế.

Người sau khi qua đời vì sao phải cúng thất? Có rất nhiều người hỏi vấn đề này, vì sao phải làm thất? Nếu như người này niệm Phật thật đã vãng sanh rồi, thực tế mà nói, vậy thì không cần phải làm thất. Người vãng sanh và người sanh thiên (người ở ngay trong một đời có đại thiện, sau khi chết sanh thiên) đều không có thân trung ấm thì không cần làm thất. Thế nhưng người thông thường nghiệp chướng tập khí sâu nặng, nếu là họ đọa vào ác đạo, đọa ba đường ác, hoặc là sanh đến loài người, đời sau vẫn có thể sanh đến cõi người, thế nhưng chỉ là một người rất thông thường, không phải là người phú quý, chỉ là một người phổ thông thì đều có thân trung ấm. Trung ấm thông thường tồn tại 49 ngày, chính là 7 lần 7. Trung ấm thì 7 ngày họ có một lần biến dị sanh tử, cũng chính là nói họ cứ 7 ngày thì có một lần rất đau khổ, vào ngay lúc này tụng kinh niệm Phật cho họ, hoặc là tu sám pháp cho họ, hồi hướng cho họ, thì có thể giảm nhẹ đau đớn của họ. Đó là trong kinh Địa Tạng Bồ Tát Bổn nguyện đã nói. Cho nên làm thất là từ trong kinh Địa Tạng Bồ Tát Bổn nguyện mà ra, bạn đi đọc kinh này thì liền biết.

Cho nên con người nhất định không nên tự sát. Tự sát thì vô cùng thống khổ, vì sao vậy? Hễ là người tự sát mà chết thì thân trung ấm mỗi 7 ngày một lần, nó lại phải tự sát một lần, nó không phải làm một lần rồi xong đâu, mà mỗi 7 ngày thì phải diễn lại một lần, rất khổ sở. Thí dụ như treo cổ mà chết, mỗi lần cách 7 ngày họ lại phải treo cổ một lần. Uống thuốc độc mà chết thì cách 7 ngày họ lại phải uống độc một lần. Cho nên vào ngay lúc này, thân bằng quyến thuộc tu phước cho họ thì có thể giảm bớt đau khổ cho họ. Hoặc giả là họ không bị đau khổ, nếu như không có thân bằng quyến thuộc tu phước cho họ, thì họ nhất định

sẽ không thể tránh khỏi. Việc này là Phật nói cho chúng ta nghe, nếu bạn là người hiểu Phật pháp thì bảy cái thất đều phải làm, không thể nói chỉ chọn vài thất, còn các thất khác thì có thể không làm, không thể được, vì sao vậy? Họ trong bảy ngày có một lần đau khổ thay đổi, chúng ta ở trong Kinh Điển hiểu được đạo lý này, cho nên niệm Phật lợi ích rất lớn. Cúng thất, trên kinh nói rất rõ ràng, bảy phần công đức, người làm thất chúng ta chính mình được sáu phần, vong giả chỉ có thể được một phần, cho nên khi làm thất, tốt nhất là nên mời 7 pháp sư. Công đức của 7 vị pháp sư thì họ chỉ có thể được một phần. Cúng tuần thất muốn có thể chân thật có được lợi ích lớn, những người làm pháp sự này, không luận là xuất gia tại gia, đều phải dùng tâm chân thành mà làm thì họ được lợi ích lớn. Nếu như chiếu theo nghi thức tụng kinh bái sám, trong lòng không thành thì họ được lợi ích rất ít.

Thế nào là trong lòng không thành? Một mặt tụng kinh, bái sám, một mặt trong lòng khởi vọng tưởng, lòng để đầu đầu thì lợi ích mà họ được sẽ rất ít. Nếu như vong giả này lúc ở đời tánh tình rất dữ, lòng dạ không tốt, người tụng kinh không thành khẩn thì họ sẽ tìm đến gây phiền phức. Quý cùng người như nhau, một số người ghê gớm nếu bạn đắc tội với họ, họ sẽ tìm bạn gây phiền phức, họ báo thù bạn. Người tánh tình ôn hòa thì sẽ bỏ qua, thì sẽ không tìm. Cho nên mọi việc đều có nhân quả, nghiệp nhân quả báo không sót mảy trần, đây là chân lý. Trong Phật pháp thường giảng “vạn pháp giai không, nhân quả bất không”. Nhân quả vì sao mà bất không? Nhân quả có chuyển biến bất không, nhân sẽ biến thành quả, quả lại biến thành nhân, như chúng ta trồng cây ăn trái, mọi người sẽ rất rõ ràng. Bạn trồng xuống cây đào, hạt đào là hạt giống, là nhân, nhân trồng xuống rồi nó sẽ lớn thành cây, nhân liền biến thành quả, quả lại biến thành nhân, trong trái đào lại có hạt đào, đó là “chuyển biến bất không”, “tuần hoàn bất không”, nhân quả tuần hoàn. Đó là nói cái bất không này, “tiếp nối bất không”, cho nên nó có ba hiện tượng là chuyển biến, tiếp nối và tuần hoàn, đó là tất cả pháp thể xuất thế gian đều không rời khỏi nhân quả.

Chúng ta đọc kinh đại thừa, trong kinh đại thừa đã nói, kinh Hoa Nghiêm có ngũ châu nhân quả, không rời nhân quả, kinh Pháp Hoa có nhất thừa nhân quả. Phật pháp xuất thế gian cũng không rời khỏi nhân quả, nhân quả là chân lý giữa vũ trụ này, thiện có thiện báo, ác có ác báo. Người xưa nói rất hay, “không phải không báo, thời giờ chưa đến”. Nhân gặp duyên, đó chính là thời giờ đã đến, chưa gặp được duyên thì đó là thời giờ chưa đến, gặp được duyên nhất định quả báo hiện tiền. Cho nên khi hiểu được đạo lý này, đặc biệt là giữa người và người qua lại với nhau, người xưa nói rất hay là oan gia nên giải không nên kết. Bạn phải

ghi nhớ tuyệt đối là không nên kết oán thù với người. Kết oán thù thì phiền não rất lớn, oan oan tương báo, đời đời kiếp kiếp không hề ngừng dứt, kia đây đôi bên đều đau khổ. Mỗi người chúng ta ở thế gian này không phải là một đời, bạn có kiếp trước, bạn có đời trước, đời quá khứ của bạn, ngay trong đời đời kiếp kiếp bạn kết oán thù với bao nhiêu chúng sanh? Cho nên ngày tháng của đời này làm gì trải qua được tốt?

Bạn gặp được một người lạ đang đi trên đường, xưa nay chưa từng quen, họ tức giận trợn mắt nhìn bạn, đó là nghiệp đã kết trong đời quá khứ. Người học Phật chúng ta hiểu rõ, họ trợn nhìn ta một cái thì ta niệm A Di Đà Phật, ta cũng không nên nhìn họ mà cúi đầu xuống, niệm một câu Phật hiệu đáp lại họ thì liền hóa giải. Không thể nói họ trợn mắt nhìn bạn một cái, thì bạn cũng trợn mắt nhìn họ lại một cái, vậy thì phiền phức sẽ lớn. Người gặp mặt cúi đầu mỉm cười với bạn, đó là thiện duyên trong đời quá khứ. **Cho nên nghiệp duyên phải từ trong nội tâm mà hóa giải, đó là chúng ta thường nói, nhất định không nên đối lập với tất cả người và sự vật, phải đem ý niệm đối lập hóa giải, phải bình đẳng đối đãi, hòa thuận cùng ở, vậy thì tốt**, cái điểm này hy vọng mọi người đặc biệt chú ý. Nếu như chúng ta gặp phải oan gia trái chủ (việc này thường hay gặp phải), hoặc là có ý, hoặc là vô ý hủy báng chúng ta, nhục mạ ta, thậm chí còn hãm hại ta, chúng ta phải tường tận, quyết định không nên có tâm sân hận, nhất định không nên có tâm báo thù.

Bạn thấy kinh Kim Cang mọi người đọc qua rất nhiều, trên kinh Kim Cang nói Nhẫn Nhục Tiên Nhân bị Ca Lợi Vương cắt xẻo thân thể, đó là nhục mạ rất lớn, tổn hại rất lớn, thế nhưng Nhẫn Nhục Tiên Nhân dùng thái độ gì vậy? Không hề có chút ý niệm sân hận nên Nhẫn Nhục Ba La Mật viên mãn, không hề có chút ý niệm báo thù, nên trì giới Ba La Mật viên mãn. Hơn nữa còn phát tâm, ta tương lai sau khi thành Phật thì người độ đầu tiên là ông nên Bồ Thí Ba La Mật viên mãn. Việc này phải nên học, việc này người thông thường không làm được, người thông thường nhất định khởi sân hận, khởi ý niệm báo thù, vậy thì phiền phức sẽ lớn. Báo thù sẽ đời đời kiếp kiếp không hề ngừng dứt, cho nên không nên kết oán thù với người, nhất định phải hóa giải. Oán thù vạn nhất không nên kết, quyết định không nên thiếu nợ người, việc này cần phải cẩn trọng. Ngay trong một đời này, nếu như là gặp phải đòi nợ nhất định phải trả, cường đạo đến cướp của bạn, trộm vặt đến trộm đồ bạn, bạn có tổn thất, bạn đều phải nên có ý nghĩ trả nợ thì sẽ không việc gì. Họ trộm tiền của ta, đại khái ngay trong đời quá khứ ta đã trộm của họ, hiện tại họ đến trộm lại, một báo trả một báo thì xong rồi, hoan hỉ vui mừng. Quyết định không nên có ý niệm chiếm tiện nghi của người vì chiếm tiện

nghe của người khác chính là trộm, tương lai đều phải trả. Cho nên nếu bạn chân thật thông đạt thấu hiểu sự lý của nhân quả báo ứng rồi thì tâm của bạn liền sẽ rất an. Một người ở ngay trong một đời, báo ân, báo oán, đời nợ, trả nợ đều có nhân quả đời trước. Bạn liền sống được rất tự tại, cho dù là oan gia trái chủ đối đầu rất nhiều cũng rất tự tại, vì sao vậy? Ngay đời này từng món từng món đã tính sổ hết rồi, đời sau gặp mặt đều là bạn tốt. Oán thì giải, nợ thì trả, người khác thiếu ta thì ta không cần, bố thí luôn, càng thí phước báo càng lớn.

Hôm qua tôi ở Tuyết Lê nói với các đồng tu, người hiện tại đều tham tài, đều muốn phát tài, bởi vì mấy ngày trước tôi xem thấy một tờ quảng cáo trên đài truyền hình Phụng Hoàng nói “có trí thì có tiền của”. Câu nói này không đúng. Khi tôi còn trẻ đã gặp qua rất nhiều giáo sư rất nổi tiếng, chân thật có trí tuệ, có tài năng nhưng rất nghèo, tiền mua sách cũng không có, là giáo sư nghèo. Cho nên lời của Phật nói với chúng ta là đúng, “có thí thì có tiền tài”. Bố thí tài thì được tài phú, càng thí càng nhiều, bố thí pháp được thông minh trí tuệ, bố thí vô úy được khỏe mạnh sống lâu. Cho nên tiền của, thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu đều là từ bố thí mà ra, bố thí là nhân. Bố thí tài là nhân, tiền của là quả báo, pháp bố thí là nhân, thông minh trí tuệ là quả báo, bố thí vô úy là nhân, khỏe mạnh sống lâu là quả báo.

Cho nên hôm đó những đồng tu bên Tuyết Lê, có một số cũng không phải là tín đồ Phật giáo, thế nhưng họ đã làm việc tốt là tổ chức một đội y bác sĩ đến Tây Tạng trị bệnh đục thủy tinh thể cho người Tây Tạng. Họ nói bệnh đục thủy tinh thể của người Tây Tạng rất nghiêm trọng, rất là nhiều, bởi vì họ ở nơi cao nguyên, tia tử ngoại rất mạnh, cho nên bệnh đục thủy tinh thể rất nhiều, rất phổ biến, rất nhiều người do bệnh đục thủy tinh thể mà bị mù. Họ tổ chức một đoàn y bác sĩ đến bên đó giúp đỡ cho những người này, còn mang theo thiết bị mới, nghe nói hiệu quả rất tốt, hơn nữa cũng rất mau, đại khái trị liệu cho một người mà nói, dường như chỉ cần mười mấy phút thì hoàn thành thủ thuật, hơn thế nữa tỷ suất thành công là 99%. Đội này của họ đến Tây Tạng dự định là một tuần lễ, khám bệnh miễn phí một tuần, có 10 bác sĩ, 5 bác sĩ nhãn khoa và 5 bác sĩ thông thường, ngoài ra còn có nhân viên hộ lý, tổng cộng 15 người, chúng ta đều gặp mặt. Việc làm này là thuộc về bố thí vô úy, quả báo bố thí vô úy là khỏe mạnh sống lâu. Đại hội hôm qua cũng mời tôi diễn giảng, sau khi tôi giảng xong, bên dưới cúng dường cũng không ít, đều đưa bao thư đến cúng dường, toàn bộ tôi đều cho đi Tây Tạng. Mỗi một người đều đã tu bố thí vô úy, hy vọng mỗi một người đều khỏe mạnh sống lâu, vậy thì chân thật viên mãn rồi.

Tốt rồi! Chúng ta đến chỗ này cũng đã giảng viên mãn. A Di Đà Phật!